

Otroci med igro pri naravoslovnem kotičku

Otroke Minka najprej vpraša, kako so poskrbeli za medveda, da je ozdravel. Ker vsi otroci še ne govorijo, sta z odgovori sodelovala le starejši deček in deklica, nekateri izmed njih pa so sodelovali tudi s kazanjem na sadje, zelenjavo in čaj, ki smo ga imeli ob medvedu. Sledila je lutkovna igrice »Kuhanje zelenjavne juhe«, ki sva jo otrokom zaigrali s pomočnico vzgojiteljice.

Vsebina lutkovne igrice

Minki je padla na misel ideja, da bi iz zelenjave, ki so jo otroci ponudili medvedu, skuhala zelenjavno juho. Rekla jim je: »To bomo jedli, da bomo ostali zdravi.«

Začela je s kuhanjem. Najprej si je privezala predpasnik. Za kuhanje je uporabila kuhinjo (igračo v vrtcu), na njej prižgala ogenj, nanj položila velik lonec in vanj natočila vodo. Tudi veliko kühalnico je imela pripravljeno. Manjkala ji je samo zelenjava. Medtem ko je razmišljala, kam naj jo gre iskat, so k njej kar naenkrat priskakljale različne vrste zelenjave (lutke: malancan, paradižnik, korenček, brokoli, grah in česen). Skočile so v lonec. Minka jih je z veliko kühalnico premešala, dodala še sol in drobne testenine. Ko je bila zelenjavna juha skuhana, jo je poizkusila. Poizkusili so jo tudi otroci.

Nazadnje je Minka otroke povabila, da si še sami skuhamo svojo zelenjavno juho.

Otroci so odšli k naravoslovnim kotičkom v igralnici. Dobili so večjo prozorno škatlo, napolnjeno z različnimi vrstami zelenjave (korenček, česen, paradižnik, cvetača, brokoli, radič, solata ...), drobnimi barvnimi testeninami, posodicami in žličkami različnih velikosti. Pri vsakem naravoslovnem kotičku so se igrali trije otroci.

INTERPRETACIJA

Po zaključku dejavnosti otroke ponovno vprašamo: »Kaj moramo jesti, da bomo zdravi?«

Govorno sposobnejši otroci poimenujejo nekatere vrste zelenjave (korenček, solata ...), ostali pa pokažejo na zelenjavo.

Sklep oz. zaključek

Otroci so bili med izvajanjem dejavnosti ves čas aktivni, ne samo fizično, ampak tudi miselno. Skupine otrok ob naravoslovnih kotičkih so bile majhne, tako da so bili lahko vsi aktivni.

Vztrajnost za igro je bila dolgotrajna. Otroci se niso prepirali za žličke, posodice, zelenjavo, kar radi počnejo, saj se pri tej starosti šele navajajo na deljenje igrač. Vsako skupino je zanimala zgolj njihova škatla, čeprav so se škatle nekoliko razlikovale (po vrsti zelenjave, barvi testenin).

Igrali so se z vsemi sestavinami naravoslovnega kotička. S testeninami so polnili različno velike posodice. Raziskovali so zelenjavo, jo trgali na manjše dele, nekateri celo poizkusili. Okrogle vrste zelenjave so poskušali kotaliti. Tako so uresničevali cilje različnih področij.

Naravoslovne kotičke sva jim s pomočnico vzgojiteljice za igro ponudili še naslednja dva dni, dokler vrtcev niso zaprli. Tako so za raziskovanje imeli veliko časa.

Menim, da se vzgojitelji takšnega načina dela vse prevečkrat izogibamo – predvsem zaradi priprave potrebnih pripomočkov in zaradi časa, ki je potreben za pospravljanje. Potrebno je bilo pospraviti, testenine so bile vse naokrog, zelo pazljive pa smo morale biti tudi na to, da otroci manjših delov ne pojedjo. Otroci so bili pripravljene pomagati pri pospravljanju. S tem so še enkrat pokazali, da so se imeli lepo. Skratka, kuhanje zelenjavne juhe je bilo res zabavno. Odgovori otrok in njihova mimika ob koncu dejavnosti so pokazali, da vedo, kaj je dobro jesti, da smo zdravi. Upam, da bodo s tem, ko so se igrali z različno zelenjavo, postali bolj radovedni in jo bodo lažje tudi zares poizkusili in kasneje jedli.

V nadaljevanju projekta smo želeli spoznavati še sadje in njegov pomen za naše zdravje, a nas je zaprtje vrtcev prehitelo. Zagotovo bomo s tem nadaljevali, ko se vrnemo. Tega pa si vsi čimprej želimo.

Otroci, ki spremljajo lutkovno igrico

Literatura

Hohmann, M. in Weikart, D. P. (2005): *Vzgoja in učenje predšolskih otrok*. Ljubljana: Državna založba Slovenije.
Kurikulum za vrtce (1999). Ljubljana: Ministrstvo za šolstvo in šport in Zavod Republike Slovenije za šolstvo.